

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: V. P., nar. X,
t. č. X,

proti
žalované: Vězeňská služba ČR, Věznice Horní Slavkov,
se sídlem Hasičská 785, 357 31 Horní Slavkov,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalované ze dne 21. 3. 2022, jímž byla zamítnuta stížnost žalobce proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ze dne 15. 3. 2022, č. j. VS-51105/ČJ-2022-800832-KŘO-T,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobci byl rozhodnutím vedoucího oddělení výkonu trestu ve Věznici Horní Slavkov ze dne 15. 3. 2022, č. j. VS-51105/ČJ-2022-800832-KŘO-T (dále též jen: „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), udělen nepodmíněný kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu na dobu 20 dnů podle § 46 odst. 1, 2, 3 písm. g) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (dále též jen: „ZVTOS“). Správní orgán I. stupně uzavřel, že žalobce měl dne 16. 3. 2021 v době od 20:42:07 hodin do 21:14:56 hodin na oddílu B6 v cele č. 319 prokazatelně v držení mobilní telefon Sony Ericsson D2005 Xperia E1 černé

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

barvy, IMEI X (dále též jen: „mobilní telefon“), z něhož v dané době uskutečňoval telefonní hovor na číslo 730699117. V tom správní orgán I. stupně spatřoval porušení § 28 odst. 2 písm. f), odst. 3 písm. a) a b) ZVTOS. Žalobcovu stížnost proti tomuto rozhodnutí pak rozhodnutím ze dne 21. 3. 2022 zamítl ředitel žalované (dále též: „napadené rozhodnutí“).

Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobce žalobou, jejíž významná část je však tvořena toliko popisem průběhu jeho pobytu ve výkonu trestu odnětí svobody, přesunů mezi věznicemi a dalšími stížnostmi, které s napadeným rozhodnutím nepojí nic, kromě toho, že i ke kázeňskému přestupku mělo dojít ve výkonu trestu odnětí svobody. Vůči napadenému rozhodnutí tak žalobce uvádí toliko to, že se věc nezakládá na pravdě a opírá se pouze o kamerový záznam. Žalobce poukazuje na to, že telefonní hovor, který měl realizovat, trval 46 minut a na cele byl pouze sám. To znamená, že hovor, který započal ve 20:42 hodin, musel trvat do 21:30 hodin, což se dle žalobce nezakládá na pravdě, protože z časového harmonogramu obsaženého v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že byl na cele 319 sám pouze od 20:42 hodin do 21:14 hodin. Nemohl proto sám vést telefonní hovor 46 minut, na cele musel ještě někdo být. Dále žalobce uvedl, že mobil, který byl na cele nalezen, se nacházel na neutrálním místě, nenacházely se na něm ani žádné žalobcovy daktyloskopické stopy. Naopak se k mobilnímu telefonu přiznal spoluvězeň V. S., jehož daktyloskopické stopy na telefonu nalezeny skutečně byly. Navíc telefonní číslo, na které se volalo, nebylo ztotožněno ani žalobcem, ani jeho rodinnými příslušníky.
3. Ve zbytku je žaloba tvořena, jak už bylo uvedeno, žalobcovými popisy pobytu ve věznicích, stížnostmi na dozorce a vychovatele a přesuny mezi věznicemi. Tyto popisy jsou mimoběžné s předmětem řízení, a proto je soud nebude na tomto místě rekapitulovat. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Doplnění žaloby

4. Ve svém podání doručeném soudu dne 11. 5. 2022 žalobce znovu zopakoval, že mobilní telefon používal V. S., jehož daktyloskopické stopy se na tomto telefonu také našly. Přesto byl potrestán i on, který s tím neměl nic společného.

Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve svém stručném vyjádření k podané žalobě uvedla, že v dané věci nejprve probíhalo šetření pro podezření ze spáchání přečinu policejním orgánem. Podle jeho sdělení byla věc prošetřena a odevzdána vedoucímu oddělení výkonu trestu ke kázeňskému projednání. Vedoucí oddělení výkonu trestu sdělil, že věc byla vyřízena v kázeňském řízení a žalobce proti rozhodnutí podal stížnost. Ta však byla ředitelem žalované zamítnuta.

Posouzení věci

6. Soud ve věci rozhodoval bez jednání, neboť s tím obě sporné strany souhlasily ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. (dále též: „s. ř. s.“); žalovaná výslovně, žalobce mlčky, Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

když nereagoval na výzvu soudu, aby se vyjádřil, zda s rozhodnutím věci bez jednání souhlasí.

7. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a respektoval svou vázanost uplatněnými žalobními body a jejich rozsahem (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).
8. Jak je patrné ze shora provedené rekapitulace obsahu žaloby, namítá žalobce nesprávně zjištěný skutkový stav věci.
9. Ze správního spisu, který byl soudu předložen žalovanou, zjistil soud následující pro rozhodnutí ve věci významné skutečnosti.
10. Ze záznamu o kázeňském přestupku ze dne 9. 3. 2022, č. j. VS-51105/ČJ-2022-BOOB32-KŘO-T, se podává, že dne 16. 3. 2021 byl v 21.30 hodin na oddíle B6, cele č. 319, nalezen prap. M. B. na podlaze WC ležící mobilní telefon včetně baterie, ovšem bez SIM karty a paměťové karty. Na cele se v té době nacházel žalobce a jeho spoluvězeň V. S. Žalobce k tomu poukázal na to, že mobilní telefon byl nalezen na toaletě, tedy nikoli u něj.
11. Z listiny nazvané Odevzdání věci ke kázeňskému projednání ze dne 8. 3. 2022, č. j. VS-51103-81/TČ-2021-800810, zpracované policejním orgánem, pověřeným orgánem Vězeňské služby České republiky [který skutek, v němž byl posléze shledán kázeňský přestupek žalobce, nejprve prověřoval pro podezření ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník], soud zjistil, že ke kázeňskému projednání byl odevzdán mj. žalobce pro jednání, v jehož rámci měl povědomí o výskytu mobilního telefonu ve věznici, aniž tuto skutečnost nahlásil, či měl mobilní telefon v držení a užíval jej nejméně v období od 12. 3. 2021 a času 16:20:58 hodin do 16. 3. 2021 a času 21:29:52 hodin. Tento mobilní telefon byl nalezen s baterií bez SIM karty a paměťové karty dne 16. 3. 2021 kolem 21.30 hodin na základě detekce signálu mobilního telefonu přístrojem Mobifinder příslušníkem Vězeňské služby ČR M. B., a to na podlaze WC cely č. 319 v oddílu B/6 situovaném na 3. NP ubytovny B ve Věznici Horní Slavkov. Policejní orgán v této listině dále uvádí, že v rámci daktyloskopického zkoumání byla zjištěna na mobilním telefonu daktyloskopická stopa shodující se s otiskem palce levé ruky na daktyloskopické kartě vyhotovené na data V. S. Z výpisu registrů mobilního telefonu pak vyplynulo, že byl používán v období od 12. 3. 2021 a času 16:20:58 hodin do 16. 3. 2021 a času 21:29:52 hodin, tedy pouze pět dnů. Z databáze BVfon (realizace a zálohování telefonních hovorů vězňenými osobami), z databází PČR, kamerových záznamů 3. NP ubytovny B ve Věznici Horní Slavkov bylo zjištěno, že telefonní číslo 730699117 použité prostřednictvím mobilního telefonu formou 2 volání dne 16. 3. 2021 ve 20:43 hodin v délce 46:50 minut a téhož dne ve 20:26 hodin v délce 4:18 minut, a 3 prozvonění dne 15. 3. 2021 ve 12:56 hodin a dne 16. 3. 2021 v časech 20:25 hodin a 20:42 hodin, je vedeno jako předplacená služba, tedy bez konkrétního registrovaného majitele, avšak toto číslo dříve užívala V. K., nar. X, bytem X. Prověřením záznamů kamerového systému věznice bylo zjištěno, že dne 16. 3. 2021 v době od 20:42:07 hodin do 21:14:56 hodin se na předmětné cele č. 319 nacházel pouze odsouzený V. P., přičemž následně na celu vstoupil odsouzený V. S. a setrval tam až do doby nálezu a zajištění mobilního telefonu. Prap. M. B. během své výpovědi uvedl, že detekce signálu mobilního telefonu na přístroji Mobifinder ustala při odemykání vstupního katru na 3. NP ubytovny B, které je pro odsouzené slyšitelným signálem příchodu zaměstnanců věznice. Před vstupem na celu zkontroloval vnitřní prostor v ní průzorem ve dveřích, přičemž zahlédl ods. S. stát před zavřenými dveřmi WC a ods. P. na své posteli. Dále sdělil, že

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

mobilní telefon po nálezu ponechal ležet na podlaze WC, nebral jej do ruky, dveře od WC uzavřel a vyzval oba odsouzené k opuštění cely. Žalobce naopak uvedl, že při příchodu příslušníka Vězeňské služby ČR na celu byl on i S. každý na své posteli a mobilní telefon zahlédl pouze krátce, když procházel kolem dozorce, který jej držel v ruce. Odsouzený S. uvedl, že mobilní telefon v ruce neměl, možná jej zvedl z podlahy a podal dozorcí. V. K. ve své výpovědi uvedla, že V. P. ani V. S. nezná, telefonní číslo je její, používá ho asi rok, SIM kartu zakoupila i s telefonem od neznámé holky v Ústí nad Labem, která neměla peníze. Historii hovorů z března 2021 zjistit nelze, protože již má nový telefon.

12. Ve shora uvedeném a rekapitulovaném dokumentu uvedené skutečnosti odpovídají obsahu služebního záznamu pprap. M. B., dozorce OVT ze dne 16. 3. 2021 popisující nález mobilního telefonu, úřednímu záznamu o podaném vysvětlení sepsaný s M. B. ze dne 5. 2. 2022; z jeho obsahu lze navíc zmínit, že tento dozorce daného dne vykonával noční směnu na dozorčím stanovišti s kolegou J. K., který si na monitoru všimnul, že odsouzený V. S. neustále popochází po chodbě oddílu a taktéž opakovaně kouká průzorem do cely č. 319. Protože zrovna u sebe měli zařízení Mobifinder, rozhodli se prověřit, zda nebude detekován mobilní signál. Přístroj mobilní signál detekoval a s ohledem na sílu signálu dokázali dozorcí odhadnout, že je mobil hned na vedlejší cele, tedy cele č. 319. Pro kontrolu však museli otevřít katr, což hlukem vězně informuje o tom, že se blíží dozorcí. Po vstupu na patro vskutku zaznamenali, že přístroj Mobifinder přestal mobilní signál detekovat. Dále již úřední záznam popisuje vstup dozorce na celu č. 319 a nález mobilního telefonu na podlaze WC stejně, jako listina Odevzdání věci ke kázeňskému projednání.
13. Z protokolu o kontrole záznamů kamerového systému ze dne 13. 7. 2021 plyne, že byly prověřeny videozáznamy z kamerového systému Věznice Horní Slavkov, konkrétně kamery umístěné na levé části chodby 3. NP ubytovny B ze dne 16. 3. 2021 v časovém úseku 19:15 – 21:45 hodin. Ve vztahu k cele č. 319 bylo mj. zjištěno, že od 20:42:07 hodin byl na cele sám žalobce; jeho spoluvězeň Sivák manipuloval s telefonním automatem T12 na chodbě, poté pobýval v cele č. 311 a následně opět telefonoval z automatu, popocházel po chodbě a občas nahlížel průzorem celových dveří či jejich otevřením do cely č. 319, kam vstoupil až ve 21:14:56 hodin.
14. Z dokumentu nazvaného Historie volání týkajícího se telefonního automatu T12 dne 16. 3. 2021 plyne, že odsouzený V. S. uskutečnil od 20:42:25 do 20:47:22 hodin celkem osm hovorů či pokusů o ně (pokud byl volaný nedostupný), následně uskutečnil ještě jeden pokus o telefonní hovor z tohoto automatu v 21:00:57 hodin.
15. Ve vztahu k projednávané věci, resp. uplatněnému žalobnímu bodu, je z této stručné rekapitulace obsahu správního spisu především zřejmé, že není pravdou, že by se napadené rozhodnutí, resp. rozhodnutí o uložení kázeňského trestu žalobci, tedy rozhodnutí správního orgánu I. stupně, skutečně zakládalo toliko na kamerovém záznamu. Kamerový záznam byl v projednávané věci nepochybně jedním ze stěžejních důkazů, ale v žádném případě nebyl důkazem jediným. Jak je patrné z výše uvedeného, dalšími klíčovými důkazy byl protokol o podání vysvětlení pprap. Beneše, dozorce OVT, výpis historie volání z telefonního automatu T12 a výpis z registrů samotného nalezeného mobilního telefonu. Vina žalobce kázeňským přestupkem byla dovozena až na základě hodnocení těchto důkazů v jejich vzájemné souvislosti.
16. Navíc je třeba k této dílčí žalobcově námitce uvést, že z kamerového záznamu (resp. z protokolu o něm, který je součástí správního spisu) vyplývá toliko to, že se žalobce na cele č. 319 dne 16. 3. 2021 nacházel sám v době mezi 20:42:07 hodin a 21:14:56. Tuto

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

skutečnost ostatně sám potvrzuje na druhé stránce své žaloby.

17. Žalobce se však zřejmě domnívá, že sama skutečnost, že telefonní hovor, který měl být dle výpisu registrů nalezeného mobilního telefonu zahájen ve 20:43 hodin a trvat 46:50 minut (ani tyto skutečnosti žalobce nijak nespornuje, naopak z nich ve své žalobě vychází), jej z kázeňského přestupku vyvíňuje. Úvaha, o kterou se žalobce v tomto svém názoru opírá, vychází z toho, že tento telefonní hovor musel skončit ve 21:29, kdy už na cele č. 319 sám nebyl. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů však nikde netvrdí, že *celý* telefonický hovor proběhl v době, kdy byl na cele č. 319 žalobce sám. Naopak, obě rozhodnutí správně vycházejí z toho, že tento hovor nemohl iniciovat prozvoněním (v čase 20:42) a následným přijetím volání (v čase 20:43) nikdo jiný než právě žalobce, protože nikdo jiný se v danou dobu na této cele nenacházel. Skutečnost, že se žalobcův spoluvězeň V. S. v čase 21:14:56 hodin na celu č. 319 vrátil, tak na skutkových závěrech správních orgánů nemohla nic změnit, protože v té době již předmětný telefonní hovor probíhal déle než půl hodiny. V době, kdy byl tento telefonický hovor iniciován, se žalobcův spoluvězeň V. S. prokazatelně pohyboval na chodbě, kde sám telefonoval (pokoušel se telefonovat) z telefonního automatu, resp. nahlížel do cely č. 319 a po určitou dobu pobýval v cele č. 311. V. S. tak mohl být svědkem tohoto telefonního hovoru v poslední čtvrt hodině jeho trvání, ale závěr správních orgánů o tom, že tento hovor musel iniciovat a provádět žalobce, tím není jakkoli zpochybněn.
18. Jde-li o námitku týkající se daktyloskopických stop, je pravdou, že na mobilním telefonu byly nalezeny pouze daktyloskopické stopy odpovídající Vojtěchu Sivákovi. To plyne ze závěrů odborného vyjádření PČR-OKTE Plzeň, které cituje policejní orgán v Odevzdání věci ke kázeňskému projednání. Ani tato skutečnost však nemůže závěry správních orgánů v projednávané věci jakkoli zvrátit, neboť z ostatních důkazů jednoznačně vyplývá (a ani žalobce to nerozporuje), že z mobilního telefonu byl dne 16. 3. 2021 v době od 20:43 proveden telefonický hovor v délce trvání 46:50 minut, přičemž v době od 20:42:07 hodin do 21:14:56 hodin byl na cele žalobce sám. Skutečnost, že se na mobilním telefonu nenašly jeho otisky prstů, tak může sotva cokoli měnit na závěru, že to byl on, kdo tento hovor přijal. Jakkoli soud nemíní spekulovat, lze jednoznačně konstatovat, že odstranění daktyloskopických stop z mobilního telefonu není příliš sofistikovaný či časově náročný úkol; ostatně si lze představit i telefonování způsobem, který žádné daktyloskopické stopy na přístroji ani nezanechá.
19. Konečně, pokud pak žalobce uvádí, že telefonní číslo, ze kterého byl předmětný telefonní hovor uskutečněn (730699117) nerozpoznal ani on, ani jeho příbuzní, ani to není námitka, která by mohla zavdat příčinu k pochybnostem o správnosti závěrů správních orgánů obou stupňů. Jedná se tu o pouhé žalobcovo tvrzení, které není možno jakkoli verifikovat. Je sice pravda, že policejní orgán zkontaktoval a vyslechl uživatelku tohoto čísla, V. K., která popřela, že by žalobce znala, to však rovněž nevylučuje, že se žalobcem skutečně hovořila ona sama, nebo třetí osoba, která měla mobilní telefon se SIM kartou tohoto čísla v danou chvíli k dispozici. Jako vysoce dubiózní soud navíc hodnotí její výpověď, podle níž získala dané telefonní číslo nákupem spolu s telefonem „od neznámé holky“ v Ústí nad Labem, která neměla peníze. Ačkoliv totiž si totiž V. K. dle vlastních slov sama později koupila nový telefon, ponechala si SIM kartu, kterou s původním telefonem získala a tuto nadále užívala. Takový postup se nejvíce *prima facie* příliš pravděpodobným. Výpověď V. K. tak ve světle těchto souvislostí nelze hodnotit jako přesvědčivou.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Závěr a náklady řízení

20. Soud shrnuje shora řečené tak, že žalobcovy námitky nedostatečným či nesprávným zjištěním skutkového stavu věci neshledal důvodnými. Správní orgány obou stupňů zjistily skutkový stav správně, vyšly ze všech jim dostupných důkazů, nepřihlížely jen ke kamerovým záznamům. V cele č. 319 na ubytovně B Věznice Horní Slavkov byl dne 16. 3. 2021 ve 21:30 hodin nalezen mobilní telefon, na nějž byl téhož dne od 20:43 proveden telefonický hovor z telefonního čísla 730699117 v délce 46:50 minut. V době zahájení tohoto telefonického hovoru byl na dané cele sám žalobce, a to až do 21:14:56 hodin, kdy se na ni vrátil i jeho spoluvězeň V. S.. Závěr, podle něhož to byl žalobce, kdo měl v době tohoto telefonického hovoru prokazatelně v držení daný mobilní telefon, je tedy správný.
21. Z toho důvodu soud výrokem I. tohoto rozsudku podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: *„Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.“* Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalovaná, neboť žaloba byla soudem zamítnuta. Žalovaná je nicméně správním orgánem, který nemá právo na náhradu těch nákladů, které nepřevyšují náklady spojené s výkonem její běžné úřední činnosti. Soud nezjistil, že by nějaké takové náklady žalovaná v souvislosti s probíhajícím řízením vynaložila. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 31. října 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu